linna statistikabüroo kokkuvõtete järgi 3 717, neist maakondadest tulnukaid 2 415 ehk 65% ja teistest linnadest tulnukaid 1 302 ehk 35%. Käesolevas ühenduses käsitleme vaid uustulnukaid maakondadest. 1933. a. maalt Tartusse tulnud rännikute regionaalse osituse maakonniti toob 4. tabel. Nii selle kui ka maalt ja teistest linnadest tulnukate protsentuaalse jaotuse lähedus 1922.—1934. a. andmeile aktiivsete juurdetulnukate kohta julgustab ja õigustab meid järgnevas käsitelus tuginema vaid ühe aasta materjalidele.

4. tabel. 1933. a. jooksul maalt Tartusse sissemelditud uustulnukate regionaalne ositus maakonniti.

4. Maakonnad:	Uustulnukate arv	%
Tartumaalt	1 348	65.2
Võrumaalt	173	8.4
Virumaalt	152	7.3
Viljandimaalt	100	4.8
Valgamaalt	76	3.7
Petserimaalt	69	3.3
Pärnumaalt	49	2.4
Järvamaalt	41	2.0
Harjumaalt	33	1.6
Läänemaalt	17	0.8
Saaremaalt	11	0.5
Kokku	2 069	100.0
Teadmata ja märkimata	346	
Üldse kokku	2 415	

2 415-st maalt Tartusse tulnukast, kellest 346-l endine elukoht teadmata või märkimata ja 187-l märgitud vaid maakonna nimetamisega, oleme me küllaldase täpsusega saanud kartograafiliselt lokaliseerida vaid 1 882 ränniku endised maalised elukohad. Rakendades absoluutset punktmeetodit on viimaste levingupilt fikseeritud erilistel kartogrammidel (vt. 12. ja 13. joonis). Neist kujutab esimene ajutiste ja lühemaajaliste juurderännikute endisi elukohti, kes 1933. aastal esmakordselt Tartusse sisse melditi, kuid samal aastal taas lahkusid. Teine punktkartogramm esitab aga püsivamate juurderännikute varemaid maalisi elukohti, kes Tartusse jäid või vähemasti ei ole sama aasta jooksul välja melditud. Mõlemad kartogrammid kinnistavad üksikasjaliselt Tartu rändkonna ulatuse ja tõestavad ühtlasi selle kaugeleküündivat kokkumust Tartu majandusliku tagamaaga [võrdle 17, lk. lk. 201—206 ja 399; 20, lk. lk. 242—268 ja kaardilisandid X—XII].

Lisaks Tartu juurderännikute absoluutsele levingupildile on punktmeetodiga joonistatud kartogrammid isaritmide interpolatsioonmeetodi abil transformeeritud relatiivseiks (vt. 14. ja 15. joonis), milledest üks esitab 1933. a. ajutiste ja teine püsivamate juurderännikute promillet

Tartu VI, lk. 276